

உ-

முருகக்கடவுளை.

சிவசுப்ரமண்ணியக்கடவுள்.

சித்தசொருபமாய்திருவுளம்பற்றிய

சுத்தக்ஞானம்-வாரு.

இ ஃ து

திருமயிலை - அல்லமாப்பிரபுமடம் - குழந்தையானந்த

சுவாமிகளது சிஷியவர்க்கத்துள் ஒருவராகிய

பிட்சைப்பாக்கம் - கணிதாதியசகலசாஸ்திரபண்டிதர்

மா ர் க் க லி ங் க ந ற ன ய னு ர்

அ வ ர் க ள ா ல்

பலபிரதிகளைக்கொண்டு ஒருவாறு

பரிசோதிக்கப்பட்டு

காஞ்சிபுரம்

விராசர்மிமுதலியார் குமாரர்

திருவேங்கடமுதலியாரது

இயற்றமிழ்விளக்க அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சித்திரபாலு

1882

(2)

சுப்பிரமணியர்.

சுப்பிரமணியர்.

சுப்பிரமணியர்.

சுப்பிரமணியர்.

சுப்பிரமணியர்.

சுப்பிரமணியர்.

சுப்பிரமணியர்.

சுப்பிரமணியர்.

சுப்பிரமணியர்.

உ

முருகக்கடவுடுணை,

சிவசுப்ரமண்ணியக்கடவுள்

சித்தசொருபமாய் திருவுளம்பற்றிய

சு த் த க் ஞா ன ம் - நூ ரு -

சாப்பு.

வி ரு த் த ம்

ரசிதமாம்சுத்தக்ஞாந ரகசியப்பொருளிதாகும்
 சுசிதமாம்வாய்வுபஞ்ச சூழல்கின்றவட்டம்போல
 உசிதமாம்தேய்வுமப்பு முலாவியசிந்தைதன்னில்
 தொசிதமாம்சுத்தக்ஞானம் துலங்கியகாப்புத்தானே,

நூல்,

வி ரு த் த ம்.

சீரப்பாஆகாயப் பெருமைசொல்வேன்
 செப்பார்கள்செகந்தனிலே சித்தந்தானே
 ஆரப்பாளன்னைப்போல் சொல்லப்போரார்
 ஆதியந்தமிரண்டுமொன்றா யறியச்சொல்வேன்
 பேரப்பாராப்பகலிற் றிடமேயாகப்
 பேராகவந்ததுவே அகாரமாச்சு
 சேரப்பாஇதுவல்லோ ஞாநமார்க்கம்
 செப்பாமல்சித்ததொல்லா மறைத்திட்டாரே. (க)
 மறைத்திட்டபொருளெல்லாம் வெளியாய்ச்சொல்வேன்
 மாசற்றபூரணத்தின் மார்க்கங்கேளாய்
 உரைத்திட்டநிற்குணத்தின் வெளியினூலே
 உத்தமனேவாயுவென்றவுறவுமாச்சு
 திறைத்திட்டமாகிநின் நவக்கிடுக்குள்
 லமாச்சுமண்ணுச்சு ஜெகமுமாச்சு
 கறைத்திட்டமாகின்ற வாருதிக்குள்
 கறகரவிதென்றலுமாய்க் கலந்தவாறே. (உ)
 கலந்துநின்ற இருண்டவெளிவானமுட்டிக்
 கைலாயமென்றவொரு நாமமாச்சு
 மலர்ந்துநின்றமூலம்என்ற வட்டந்தானே
 வளமானபிரமாவின் லோகமாச்சு

செலத்திரண்ட அப்பதுவேசியையின்று
 திரமானவிஷ்ணுவிட லோகமாச்சு
 குலத்திரண்டுசுக்கிலத்தால் மூன்றுலோகம்
 குறிப்பாகச்சொல்லிவிட்டேன்குறிந்துபாரோ

(ரு)

பாரப்பாதிதுவட்டமூன்றுவிட்டில்
 பரிவாகச்சொல்லுகிறேன் நன்றாய்க்கேளாய்
 நேற்பபாமும்மூர்த்தி பிறந்திறந்தார்
 நீதியுள்ளபெரியோர்கள் பிறந்திறந்தார்
 வீரப்பாதேவதைகள் பிறந்திறந்தார்
 மேதினியில்மானிடர்கள் பிறந்திறந்தார்
 சேரப்பாயானேமுக வெறும்பீராகத்
 திரணமுதல்முனைத்தெழுந்து திரண்டவாரே.

(சு)

வாறானஉலகத்தில் மறுக்கவெல்லாம்
 வரிசையுடனுண்டுத்தி மயக்கஞ்செய்வார்
 பாறானபாவங்க ளறந்தஞ்செய்வார்
 வரிசையுடனெட்டெழுத்தின் வரிசைகாணார்
 பேறானசுவயோகப் பெருமைகாணார்
 பேருலகில்மறுவென்று பேருஞ்சொல்வார்
 கூறானஒவெழுத்தின் கூற்றைக்காணார்
 குறியாகச்செபஞ்செய்வார் குருட்டுமாதே.

(ரு)

மாடென்றாலோர்நினைவாயிருக்குமப்பா
 மனிதருக்கும்பலபலவாம் நினைவாம்பாரு
 விடென்றால்துணையிருக்கும் சனகம்தானே
 விண்ணென்றிருள்கண்டால் குலைத்துக்கொள்ளும்
 காடென்றால்வெகுவுயிர் கட்டுதவியுண்டு
 கானல்கொண்டுபோவார்க்கு நிழலுமுண்டு
 மேடென்றால்வெகுதூரத் தோணச்செய்யும்
 மெய்யுள்ளோரிவ்வளவும் விருப்பார்தானே,

(சு)

விரும்பென்றால்விட்டகுறை தடுக்கவேண்டும்
 வேதாந்தப்பெரியோர்க ளிரங்கவேண்டும்
 கரும்பென்றானினிக்குமோ கருத்துள்ளோனே
 கரும்புதின்றாலுதினியிசையின்பங்காணும்
 பெரும்பாதைஅரியவென்றால் விண்ணைப்பாரு
 பேறறிவார்பெரியோர்கள் பகறஞ்செய்வார்
 அரும்பாருங்குழல்முடியாள் சிவனுங்கூட
 அகத்தியருஞ்சொன்னதில்லையறிந்துபாரோ,

(எ)

பாரப்பாயன்செய்துபடியேசொல்வேன்
பார்விசம்பின்பெரியோர்முன்பகர்க்கேரய்
தேரப்பாஉச்சியென்ற வட்டமீதில்
தெளிவாகலங்கார மிட்டென்றாய்
வாரப்பாஅகாரமென்றவெழுத்தைஉன்னி
வாவாயென்றுசொல்லிமனத்திலவுன்னு
கூறப்பாஇதையறிந்து பூசைசெய்தேன்
குருபரன்றன்னகக்குபதேசித்தவாதே.

(அ)

உபதேசமனமாச்சு அறிவுமாச்சு
உற்றுணர்ந்துபார்த்ததினாலவெளியுமாச்சு
தபதேசமுச்சிநிலை மார்க்கஞ்சொல்லச்
சதாசிவனுமுன்பின்னாய்த்தயங்கிநின்றார்
சிவதேசமாரப்பகலற்றிடம்தான்மைந்தா
சிந்தையுள்ளேதெளிந்தமுறை செப்பலுற்றேன்
அவதேசமாந்தர்கள் பொய்ப்பூசைசெய்து
அலைந்தார்களாருநரகிலமுந்தத்தானே.

(க)

அழுத்தமுள்ளயோனிக்குள் அழுந்திக்கொண்டு
அழும்புமிகச்செய்வார்கள் அசுத்தையாக
வெளுத்தவெள்ளைபொய்யென்று காவிகட்டும்
மேதினியில்மிலேச்சர்க்களே விரும்பிக்கேளீர்
பழுத்தபழங்கொம்பிருக்கப் பருவமேது
பராபரனைஅழியாதபாவிமாரே
சமுத்தநிலில்மேலாற்கு கப்பால்நின்ற
கைலாயவெளியத்தைக் கண்டுதேறே,

(உ)

கண்டுடனேமனந்தேறும் காட்சிகாணும்
கைலாயந்தான்முழுதும் காணியாகும்
வண்டுடனேஉளறுமந்தத்தேனுஞ்சிந்தும்
மாசுற்றரவிகோடி காந்திகாணும்
தெண்டுடனேநின்றதோரெழுத்துங்காணும்
சிவசிவாபூரணத்தின் திரம்பாணும்
பண்டுடனேஉன்மனது சேர்ந்ததானால்
பராபரனேநீயாவாய்பரிந்துபாரே.

(ஓ)

பரிந்துநின்றகேசரியின் மையங்காணும்
பண்புடனேபுருவமத்திபாருபாரு
விரிந்துநின்றதுருத்திதான்உளதும்போது
மேல்தோக்கிவாயுவதுவெளியிற்சேரும்

அறிந்துக்கொண்டிந்தமுறைசொல்வாயானால்
அரணுநையநிவாயறிவுள்ளோனே
தெரிந்தபடியான்சொன்னேன்தேரத்தானே
தேராட்டாலொன்றுமில்லைதெளிந்துபாரே,

(மஉ)

தெளிந்துநின்றமேலாறு வகையைக்கேளு
திரமுடனேநாசினுனி நடுவேபாரு
சுழிந்துநுனித்திபமதுபோலேகாணும்
துடியானஞானசத்தி உச்சிமேலே
மொழிந்துநின்றதசநாதம்பத்துவிதங்கேட்கும்
முனைநுனியில்ரவிகோடிகாந்திகோணும்
பிழிந்தரசம்போலேவதியமிர்கமுண்டு
பேரானவெட்டவெளிகாணும்பாரே.

(மரு)

காணப்பா அதன்மேலேபதிமுன்றும் வீடு
கங்குல்பகலற்றவிடங் காலாம்வீடு
உண்ணப்பாஇதினுள்ளே மனத்தையுண்ண
உத்தமனேஒன்றுமில்லைவெளியுமாச்சு
பூணப்பாஒரெழுத்தும்அதுவேயாச்சு
புகழுள்ளஐம்பத்தாரெழுத்துமாச்சு
விணப்பாமனம்போச்சுநினைவும்போச்சு
மெய்ஞ்ஞானவீடதனில்மேவும்போதே

(மச)

மேவுவதோர்மனத்தாலேதவமுமாச்சு
வேதாந்தநாதாந்தமிரண்டுமாச்சு
கூவுவதோர்சொல்லடைந்தவிடமுமாச்சு
குண்டலியாள்ளுனசத்திமையுமாச்சு
பூவுவதோர்வாசியென்றமலருமாச்சு
புருவமையம்நின்றசுழிகதலியாச்சு
நாவுவதோர்கலைஞானமந்தஞ்சாஸ்திரம்
நால்வேதமாறுநூலதுவுமாச்சே,

(மரு)

ஆச்சப்பாமுச்சந்துமுனையுமற்று
அடிமுடியிரண்டுமற்று அகிலமற்று
வாச்சப்பா அல்லுமற்றுப்பகலுமற்று
வண்மையுள்ளவானத்துவெளியுமற்று
பேச்சப்பாஇருளற்றுப்பேதமையுமற்று
பெண்ணற்றுஆணற்றுப்பிலமுமற்று
பூச்சப்பாஎன்றதொருமகிமையல்லை
புலனில்லைப்புசுழில்லைபுவிபிடுஞரே.

(மசு)

சுவியாதமனம் குருவணக்கம்.

புவியோரோடுவ்வளவுமற்றுநின்றால்
புண்ணியவானென்னப்பன் நந்தியிசர்
கவியோரோவகைவகையாய்த் தமிழைக்காட்டிக்
காரணத்தைக்கண்டவர்போர் கருதிக்கொள்வார்
சுவியாதமனத்தாலே தன்மேயில்லை
சுவிர்திருந்தால்நாளாகுங்குறியுமுண்டு
தவியாதமனத்தாலே மயங்கிநின்ற
சற்குருவின்பாதமல்லோ ஊணங்கிநில்லே.

(௨௭)

வணங்கிநின்றாலுபதேசம் முன்னேசொல்லி
வலமிடமாயேறுகின்றபாதைகாட்டி
இணங்கிநின்றகுருபரனும்மையங்காட்டி
எல்லோரும்டங்கிநின்ற பாதைகாட்டி
புணங்கிநில்லாநிர்க்குணத்தின் பூசைகாட்டி
புகழ்பெரியவேதாந்த சாரங்காட்டி
குணங்கிநின்றவாடாமல் அறிவிலேற்றக்
கூசாமலுபதேசஞ் செப்புவாரோ,

(௨௮)

செப்புவதோற்றறிவாலே மனமேதேறிச்
சிறுபிள்ளாய்ஞானத்தின் தெப்பமேறி
உப்புபடிவொன்றுசலம் படிதானென்று
உண்மையுடன்கலந்திருந்தா லொன்றேயாச்சு
அப்புடனேமண்கலந்த அகிலம்போல்
அகண்டத்திலமனஞ்சென்றால் வெளியுமாச்சு
தபபுமேற்கோலடித்த தொனியைப்பாரு
தாசர்களுக்கருவை விண்டிபாரோ.

(௨௯)

விண்டஉடன்உருவமில்லை அருவமில்லை
வேதாந்தநாதாந்த மிரண்டிமில்லை
கண்டவுடனகாட்சியுண்டு கருவமில்லை
கசடற்றவிடமப்பா கண்டிபாரு
அண்டார்கள்கோன் மைந்தனைப்போலிருந்தாராயா
அழியாதகுருமூர்த்தி அறிவுள்ளோனே
வண்டாருங்குழலுமையென மனதேயாகி
வடிவாகிவீற்றிருந்தவண்மைகேளே,

(௩௦)

வண்மையிதுமிச்சமப்பா தயவுமுள்ளாள்
வளமானவாசியதா யிருந்தாளாத்தாள்
பெண்மைபிலும்ரூபமிது பெருகச்சொல்லேன்
பேயரோஇதையறிந்து பேணிக்கூடு

தண்மையுடன்சுழிமுனையாம்பழியினுள்ளே
சற்குருவின்பதமெபாற்றிநிலையிலிலு
வண்கையிலுந்தூலமென்றருபந்தனை
வளமாகச்சத்தியென்றேவசனிப்பாரோ

(உக)

வசனிப்பாராதியந்தமறியாமற்றான்
வழக்குரைக்குமநுபகோவரிசைகேளு
நிசநிப்பாராகாயவாய்வுந்தானே
நிர்மலமாப்நிர்மயமாப்தேரோநின்று
விசனிப்பார் தூலமதைவிரும்பிக்கொண்டு
விணர்களாயருநரகில்முழுகிநின்று
கசனிப்பார்யோநிதனைமாநடுமன்று
கட்டுமிகச்செய்துநன்றூப்க்கார்ப்பார்கானே

(உஉ)

கார்ப்பார்களவாசலிலேயானைவைத்துக்
கருவானநரகமதைமூடுவார்கள்
சேர்ப்பார்கள் திரவியத்தை அனந்தமாகச்
சேட்டைமிகச்செய்வார்கள்செகந்தினோர்கள்
எர்ப்பார்கள் குடித்தன முநிசமேயென்று
இறவகுவார்நாற்றமென்றகுழியைநம்பி
பார்ப்பார்கள்மோகமென்றமுகமுந்தன்னியம்
பசபசென்றவுடநடையைப்பற்றுவாரோ.

(உங)

தத்துவம்

பற்றுவார்மனமயங்கிமயக்கங்கொண்டு
பலதூலும்சாஸ்திரமும்பார்த்திருந்தும்
சுற்றுவார்குணங்களைப்டோய்ப்பிலுக்கிக்கொண்டு
சுகொட்டிதம்போகும்ப்டித்துடர்த்தபோவார்
கற்றுவார்கமுதையைப்போற்பெண்டுசெற்றால்
கருவறியாமானிடற்குக்கருணையேது
எற்றுவார்தத்துவங்கள்மிகவேடேசி
எந்திழைபையமயக்கிதக்கிருப்பார்தானே,

(உச)

இருப்பார்கள்மோசமுமவிட்டொழிந்தனென்று
இகத்திலேசித்தர்செய்யுமிகத்தாளங்கேள்
பருப்பார்கள்புகிப்புமிகவசனப்பண்ணப
பாருலகித்சடைகட்டிவேடம்பூண்டு
அருப்பார்கள்தன்கையைத்தாண்கயிற்றைக்கட்டி
அழுந்துவார்நாற்றமென்றகுழியைநம்பி
வெருப்பார்கள் ஞானமதைக்கச்சப்பாயெண்ணி
விரும்புவான்மாயமென்றபிரபஞ்சத்தே

(உரு)

வாதிகட்கறிவு.

பிரபஞ்சவாதிகளே சொல்லக்கேளீர்

பேருலகில்நாகவிந்தாம் உப்பின்வித்தை
திரவஞ்சிலுங்காரிசுன்றவித்து

திரிகோணமெனனத்திற் பிறந்தவுப்பு

பரவஞ்சிஉப்பைவிட்டால் வாதமில்லை

பலவிதமாய்ச்சரக்கென்று பகர்வார்மோடர்

வரவஞ்சிலேதாந்தவ லைபூசை

மறைவிதமாய்ச்செய்துகொண்டு வருந்திப்பாரே; (உச)

வருந்தாமல்ரசமென்னும் கெந்திபென்றும்

வளமானசவுக்காரம்சாரமென்று

திருந்தாமல்நின்றதொருலிங்கமொன்றும்

திரமுள்ளபாஷாணத்துருசு என்றும்

பொருந்தாமல் நின்றதொருதுத்தம்நாகம்

புகழ்பவழக்கால்மனோ சிலைதானென்றும்

மருந்தாகஇந்துப்பு வெடியுப்பென்றும்

மகத்தானவனையலென்று வழங்குவாரே; (உ௪)

வயித்தியர் கட்கறிவு

வளமானவயித்தியங்கள் செய்யும்பேரே,

வண்மையுடன்மருந்துவகைசொல்லக்கேளீர்

பழமாகநின்றதொரு மெய்யினுள்ளே

பருங்குமரிக்கெந்தகந்தானிருக்குமப்பா

களவாகஇந்தவகைமருந்துகொண்டால்

கருவானநோய்களெல்லாந்தீரும்தீரும்

உளதானபடிசொன்னே னுலகத்தோற்கு

உத்தமனேஇந்தமுறையுறைத்துப்பாரே.

(உ௫)

கற்பசாதகர்க்கறிவு.

உரைத்துநின்றதேகங்கள் காயசித்தியாக

உத்தமனே சொல்லுகிறேன் கர்ப்பமார்ப்சம்

முறைதவைத்தவழலைதனைத் திறந்துவிட்டேன்

மதியமிர்தமானகர்ப்ப மள்ளியுண்ணு

திரைத்துமேநின்றதொரு தேகஞ்சித்தி

செகமரியயோகசித்தி வாதசித்தி

விரைத்துவிட்டேனமிர்தத்தை யள்ளியள்ளி

மெய்ஞ்ஞானகர்ப்பமுமேவிப்பாரே;

(உ௬)

சுமாதியோசிக்கறிவு,

மேவியதோர்சமாதிதனைப் பாடிப்போட்டார்
மேகினியில்மறுப்பதர்கள் சுமாதியெய்வார்
கூவியதோர்சொல்லடைந்த இடத்தின்மேலே
கூற்றனின்றவாசனத்துக்கப்பாலேகித்
தாவியநான்செழுந்ததுமோ ரெழுத்தாயாகிச்
சக்கரம்போலாங்காரவட்டத்துள்ளே
எவியதோர்வெளியதனிற் கலக்கிருந்தால்
எந்நாளுஞ்சுமாதியிது நிலைக்குட்பாரே.

(ரு)

அஷ்டகர்மம்,

நிலைத்துநின்றஅஷ்டகர்மமாட்செசால்வேன்
நீதியுள்ளவோரெழுத்தை யறித்துணர்ந்தால்
மலைத்துநின்றகர்மமெட்டி வாயப்பேச்சிலாடும்
மைநகனேஇந்தமுறை வணங்கிப்பாறு
கலைத்துநின்றமனம்அடங்கி உறுதியாகுங்
கைலாயங்கரணியுமாங் கண்டுதேறு
அலைத்துநின்றதேகமது சொற்கமாச்சு
அப்பனையிதுவெல்லாஞானமாச்சே.

(ருக)

மாச்சென்றவேதமதை சொல்லக்கேளு
மனவெளிதானதுகடந்தா லப்புவெளியாச்சு
காச்சென்றதேய்வெவாளி மேலேயப்பா
கருவானவாய்வெளி யாகாய்வெளிமேல்
பச்சென்றஞானக்கண் அகாரவெளியாச்சு
பண்பானஒங்காரவெளி சிகைமேலேறி
வாச்சென்றஞானமென்றீழ்மலர்மீட்டில்
வரையற்றததுதானே வேதம்பாரே,

(ருஉ)

பாரப்பாதுதெய்வம் தெய்வமாச்சு
பார்தனிலேபெரியோர்கள் மறைத்துச்சொன்னார்
தேரப்பாதுந்தமுறைவணங்கிப்பாரு
தேர்மையுள்ளவெட்டவெளி காணலாகும்
ஆரப்பாளன்னைப்போல் சொன்னுரில்லை
ஆதியந்தமிரண்டுமொன்றுயறிந்துசொன்னேன்
காரப்பாஉச்சிதின்நீவாலைதானே
காண்குப்பாளெட்டாத வெளியைத்தானே,

(ருரு)

வெளிதானேநியாகி இருந்தகாலம்
மேகினியிலுயிரெல்லாம் நீயேயர்ச்சு

விழிதானே உயிராக உடலுமாகி

வேதமது சாஸ்திரமுந்தானே பாகி

மொழிதானே நாதமது விந்துமாகி

மும்மூல்வட்சரமுமூலமொன்னாய்

சுழிதானே மாலாகி பரனுமாகி

சுத்திரியாள் நின் தபடி சொல்லொண்ணுதே-

(௩௪)

மந்திரம்.

சொல்லொண்ணுமந்திரத்தைச் சொல்லலாமோ

ஹந்தவிட்டால் தோல்விவியற்றயரம்பாவி

நிலிலொண்ணுப்பெயர்களுக்கும் கொண்ணுது

நீதியுள்ளபெரியோருக்குரைக்கவேணும்

கல்லொண்ணுமடையருக்குக்காட்டொண்ணுது

ந்ருத்தநியாச்சீஷருக்கும் காட்டொண்ணுது

சொல்லொண்ணுமதுப்பதர்கள் ஞானர்பேசிச்

செகத்தினிலே நாய்போலத்திரிவான்பாரே.

(௩௫)

திரிகின்றவாய் ஞானத்திருடனப்பா

செகத்திலேபெண்கள் தனைமயக்குவார்கள்

பரிபென்றகுதியாயைப்போல் நடந்துக்கொண்டு

பாடிசுற்றிவந்தனென்று பசப்புவார்கள்

குறியென்றகுணங்காணார் கோயில்காணார்

குருக்களென்றுபேரிடங்குறிப்போசொல்லார்

அரியென்றவெழுத்துமுதலெழுத்துங்காணார்

அதுஷ்டாநம்பூசையென்று அலைவார்பாரே.

(௩௬)

ஞானை,

அலைந்தலைந்துபூவெடுத்து நேமஞ்செய்து

ஆறுதனில்மணல்பரப்பிப் பலகையிது

விலையென்றவஸ்திரத்தை மடித்துவைத்து

மேதுனியில்வண்டி டப்பட்டைச்சாற்றி

சிலையென்றகல்லதனை விங்கம்பண்ணிச்

சிலையில்மேல்வைத்துமிகச் செங்கள்செய்வார்

குலையென்றபுட்பமதைக்கொண்டுறித்தம்

கொடிதாக்கப்புகிப்பார்குருடர்தானே,

(௩௭)

குருடர்தானுனாலும் புத்தியுத்தி

குறித்தந்தநினைவாலே கூடிப்போவான்

திருடாதானுனாலும் கன்னக்கொல்கொண்டு

திறமுள்ளமனைசென்று களவுசெய்வான்

கெருடன்றானுனாலும் மறிவைப்பற்றிக்

கெதியுள்ளமாலுக்கு வாகனமுமாச்சு

கெருடந்தாளுனும்பாட்டைக்கற்பான்
நேர்மையுள்ள ஞானமதைக்காணுந்தானே

(ருஅ)

கொலை புலை,

காணுதேஉலகத்தோர் அலைந்துக்கெட்டுக
கண்மூடியிருப்பார்கள்பெரியோர்பேரலே
கோணுதேசீவதைசெய்துமெத்தக்

குலதெய்வங்கும்பிடுவோமென்பார்பாவி
தோணுதேசாஸ்திரத்தைநிசமேயென்று
தொல்புவியிலலைவோர்கள் தேவிமாந்தர்
பூணுதபணிதியெல்லாம் பூண்டுக்கொண்டு
புண்ணியவான்போலமிகப்புலம்புவாரே,

(ருசு)

சைவம்,

புலம்புகிறசங்கமரேலிங்கங்கட்டிப்
புலிந்தோலின்மேலிருந்துவசனஞ்சொல்வீர்
சில புண்ணாவிருசென்றுசுரலிங்கட்டிச்
சிகையதனைச்சடைக்கட்டித் தாவடமும்பூண்டு
பலம்பெறவேகாவிக்கட்டி யோகதண்டைப்
பட்டையறுமேற்போட்டு நடக்குமாடே
அலம்புகின்றவறைக்குடமே யலைந்துகெட்டாய்
அருமையுள்ள ஞானமதை யறியாய்த்தானே,

(சுய)

அறியாதமடையர்களை சோதியாண்டி
அகந்தயாங்கல்லைதனைப்பூசைசெய்வீர்
குறியாதவேடங்கள் மிகவேபூண்டு
கூசாமத்பரதேசி யென்பார்பாவி
தெரியாதவிண்ணதனைப் பார்த்தீரில்லை
திருடர்களேஉங்களுக்குத் திறங்களைது
பிரியாதமனமறிந்தாற்றெய்வங்காணும்
பேதையோயிதனைவிட்டுப் பிழைக்கின்றீர்.

(சுக)

பிழைக்கின்றசைவர்களே சொல்லக்கேள்வீர்
பேருலகில்சிவபூசை தானஞ்செய்வீர்
கழைக்கின்றஉன்னுயிரை மாத்திவைத்துக்
கைதனிலேமணியையெடுத்தசைப்பார்பாவி
தழைக்கின்றஉன்குலமே அழிந்துபோகும்
தம்பிரான்மாடுகளே சுவங்கள்மாடே
துழைக்கின்றதும்பியைப்போலறிந்தாயானால்
தொல்புவியில்முத்தியுண்டு தோய்ந்துவாரே.

(சுஉ)

வைஷ்ணவம்,

தோய்ந்தறியாவைஷ்ணவரேஐயாகேளீர்
 சொன்னமொழிமறவாதநாமத்தோரே
 சுந்துநின்றநாமத்தின் விபரங்காணீர்
 இருதயமாய்நின்றதொரு உயிரைக்காணீர்
 சுயந்துநின்றஞானக்கண் விபரங்காணீர்
 சுருந்துளசிபூண்டுமிகக் கதறுகின்றீர்
 தேய்ந்துமிகப்போவதற்குப் பாவாடஞ்செய்வீர்
 அதளிவாகஉங்களமனம் தேரீர்தானே.

(சக)

[சன்னியாசி-

தேறாதுசன்னியாசி ஏன்றுசொல்லிச்
 செயங்கொள்ளப்போறவர்போற்றிரிவான்மட்டை
 கூறுதபேச்செல்லாங் கூறிக்கொண்டு
 குடியானோன்வாசலிலே காசுகேட்பான்
 பாராதஅவன்கானந் தெரிவத்தானே
 பலவந்தமாய்க்கோவணங்கள் பண்ணிக்கட்டிச்
 சேராதபெண்கள்தனைச் சேர்ந்துநித்தம்
 சேட்டையிகச்செய்வார்கள் செற்றசவந்தானே,

(சச)

அந்தணன்,

செற்றசவஅந்தணரே செப்பக்கேளீர்
 செகத்திலேஉங்கள்நெறி பெரிதாம்என்பீர்
 சுற்றவர்போல்மிகப்படித்துக் கல்விபேசி
 காசினியிலாறுதனிக்ஸ்நானஞ்செய்வீர்
 சித்தமதையறியாமற் பூசைசெய்வீர்
 தருடர்களேஉங்களுக்குச் செபங்களேது
 பித்தர்களேசாதுயினிற் பெரியோம்என்பீர்
 பீற்றவுடல்பெரிதாமோ பேசக்கேளே.

(சரு)

பஞ்சாட்சரம்,

கேளப்பாஅஞ்செழுத்தும் நியேயாச்ச
 கேசரத்தின்மேலநின்ற வெனிநியாச்ச
 பாழப்பாமற்றதெல்லா மொன்றுமில்லை
 பண்புடனேசொல்லுகிறேன் பாரிளோரே
 வாழப்பாமனவென்ற சஞ்சலத்தால்
 மயங்கிநின்றுபோகாதே மைந்தாகேளு
 கேளப்பாசாத்திரத்தைப் பார்க்கவேண்டாம்
 குறியானவேதமதைப் பாருபாரே,

(சசு)

108

சுத்தக்ஞானம்-நூறு.

வாசி,

பாருநீயென்னப்பா புத்தியுள்ளாய்
 பரணுதிபரயந்த மிரண்டுங்காணும்
 பூருகீவாசியென்ற குதினாயேறி
 பூலோகஞ்சிவலோகமிரண்டுந்சாட்டும்
 பேருநீபேருபேற்றாய் ஐயாகேரு
 பேருலகில்மறுப்பதர்க னுனக்கீழில்லை
 தேருநீமவுந்ததைத் தெளிந்துபாரு
 செகமெல்லாந்தானாகி யிருந்தாய்காணே.

(சஎ)

ஆலயந்தீர்த்தமுதலாவை,
 காணவேகோயிலென்றுத் தீர்த்தமென்றும்
 காசினியில்மாவிளக்கு னைவேத்யமென்று
 தோணவேதிதியென்றும் விரசமென்றும்
 தோணமல்மாட்டுகிறீவிவாகமென்றும்
 நாணவேசலைகட்டு மாநமென்றும்
 நல்லறிசிமானென்றும் பொய்யேயப்பா
 பூணவேயாபரண மாடுமாடும்
 புத்திரரும்பொய்யப்பா பொருந்திப்பாரே,

(சஅ)

உடற்சக்கரம்.

பொருந்திநின்ற அடியிற்றில் நகாரம்நிற்கும்
 பேரானஉந்தியின்மேல் மகாரம்நிற்கும்
 வருந்திநின்ற நெஞ்சதிலே சிகாரம்நிற்கும்
 வண்மையுள்ளகண்டத்தில் வகாரம்நிற்கும்
 திருந்திநின்ற நெஞ்சதிலே சிகாரம்நிற்கும்
 திரியமுத்கிசண்ணிலுண்டு தெளிந்துபாரு
 குருந்தியெனஉச்சியின்மேல் வெளியாய்விட்டில்
 சுத்தனுமேவீற்றிருந்த குணத்தைப்பாரே.

(சக)

குணமென்றவாகாயந் தலையுமாகிக்
 குறியுள்ளபூயியதே காலுமாகி
 மணமென்றமேற்கதுவே முதுவேயாகி
 வளமானகிழக்கதுவே முகமுங்கண்ணும்
 சணமென்றதெற்கதுவே வலக்கையாகும்
 சதிருள்ளவடக்கதுவே யிடக்கையாகும்
 பணமென்றவாயுவதே சவாசமாகிப்

பண்பானவெளியறிவா யிருந்தார்தாரணே.
 தானென்ன ஆதியிலே வெளியாய்நின்றார்
 சாதியில்லைமாயில்லை சைவநிலை

(ரும)

சுத்தக்ஞானம்- நூறு.

மடு

வானென்றடைம்புக உயிருமில்லை
வளையிலைசெகமில்லை மருவுமில்லை
பானென்றவிமதியும் வாய்வுமில்லை
பகலில்லையிரவிலை பயிருமில்லை
என்னென்றசொல்லில்லை யந்திரமுமில்லை
எட்டெழித்தலொரெழுத்தா யிருப்பார்பாரே.

(டுக)

இருதலைமாணிக்கம்.

இருப்பதோரடையாளஞ் சொல்லக்கேளு
இருதலைமாணிக்க மிருந்திடத்தினாலே
திருப்பறிந்துமதியமிர்தஞ்சித்துஞ்சிந்தம்
சக்கரமாழக்கோணச் சத்யின்மேலே
பெருப்பாகுங் கைசலாய மெளியின்னிடில்
பொனமதியஞ்சூரியனும் விளக்காயேற்றி
விறப்பமுள்ளஞானமனை சூட்சுத்துள்ளே
வெறுவெளிவாய்நீற்றிருந்த இன்பந்தானே,

(டுஉ)

இன்பத்திலிவ்விற்ப மொருவர்க்கில்லை
இகத்திலேஇன்பமில்லை இவம்பக்கேளு
தன்பத்துக்காரப்பா இவனையாகும்
தொல்லுலகிலாளில்லைசுத்தன்கோலம்
அன்பத்தோரெழுத்தெல்லா மோரெழுத்தேயாகி
அண்டபிண்டந்தா னுகி அமர்ந்தநாதன்
என்பத்துநாலுலட்ச முயிரேயாகி
ஏகமதுதானுகி நின்றார்பாரே.

(டுங)

நின்றிலங்குந்தன்னறிவே மறவெகமாக
நிச்சயமாய்த்தொண்ணூற்றோர்நாள்தியானஞ்செய்து
நின்றிருக்கும்வாயுவுமக்கினியுக்கூடி
நிலமானவாகாயமுன்றுக்கூடி
மன்றில்நிற்குமிவிற்துவது தானுக்கூடி
வளமானதொண்ணூற்றோர் நாளிற்பாய்த்து
என்றிருக்குமன்றுமப்பு மிரண்டுக்கூடி
ஏகமதுமனதாலேயாக்கத்தானே,

(டுச)

உடற்கூறு

ஆச்சப்பாகண்ணோடு செவியுழக்கும்
அண்டபிண்டமிரண்டால் சோடினையுமாச்சு
வாச்சப்பா அஞ்செலும்பு தூணதாகி
வளமானவிட்டமஞ்ச மேலேபோட்டு

பாச்சப்பாநரம்பெல்லாங் கைகளாகி
பசப்புள்ளரத்தமதே யாணியாகி
பேச்சப்பாவென்றதொரு தோலேதாளாம்
பெருமையுள்ளவீட்டில்பிரபலத்தைக்கேளே. (௫௫)

கேளப்பாகிறகுடலும் பெருங்குடலுமுண்டு
கெதியுள்ளகொழுப்போடார்களுமுண்டு
வாளப்பாபதினாறு வாசலுண்டு
மகத்தானவிளக்கெட்டின் வகையுமுண்டு
கேளப்பா அஞ்சுகட்டு அரண்மனையுமுண்டு
மெய்யுள்ள அஞ்சுகிவ மஞ்சுகளையுண்டு
எளப்பாவெழுமலமுந் தானையுண்டு
ஏற்றமுள்ளரோகமது முனைக்குந்தானே. (௫௬)

முனைக்கின்றதேகந்தான் வயிற்றிறின்று
முந்நூறுநாளிருந்து பிறக்கும்போது
புனைக்கின்றஜீழேகால் மேலேயாகிப்
பொருமையுள்ளயோறிவழி பிறந்தகப்பா
கிளைக்கின்றவிருட்சமது போலத்தானாய்க்
கெதியுடனேவளர்ந்திருந்து கேள்விசொல்லும்
தழைக்கின்றசெல்வமுட னிருந்தவனுமீசன்
தரித்ரியவான்போல் விருந்தவனுந்தானே. (௫௭)

சூ ட் ச ம்,

இருந்திடதேகமெல்லா பிறந்தபின்சிவமேயாச்ச
திருந்திதின்னந்தத்தேகந்திருபிம்பியும்பிறப்பானப்பா
பொருந்திடும்ஞானமின்றிப் போனவபிறப்பாமைந்தா
வருந்திடமறிவினவித்தை மாயத்தைக்காணுந்தானே
மாயத்தைக்கண்டசித்தா மதிசதைப்பெருக்கெகொண்டு
காயத்திலிருக்கும்போது கர்த்தனைக்கலந்துக்கொள்வார்
நேயத்தைவிட்டபோது நோசுவன்தன்னிற்சேரார்
மாயத்தைக்கண்டிருட்ச வாகியில்வாழுவாரே, (௫௮)

வாழுவதோரறிவாலே இரவிசந்திரன்
வன்மையுடனேபிறந்தவகையைக்கேளு
கேளுவதோர்மனத்தாலே யான்பெண்ணுக்கி
கெதியுள்ளசத்திசிவ பிரண்டிமாறாந்
கோளுவதோர்நூலத்தா பிறந்தபோச்சு
குறியாகச்சொல்லுகிறேன் கூர்ந்துகேளு
நாளுவதோரநாகியினி லொனதுமில்லை
நானென்றுந்தெய்வமென்றுமரவிமிலாச்சே. (௫௯)

சுத்தக்ஞானம் நூறு

வெ

ஆச்சப்பாமுச்சதிலக்கினிபிறந்து

அதிற்பிறப்புசிவமங்கிவந்துமாகிக்

காச்சப்பாவிந்நுவந்து கருவுசென்றது

காரணமாய்ப்பூரணமாய்க்கலந்துநின்று

வாச்சப்பாசமுததிரமுந்தெய்வமாச்சு

வளமானவாயுவதாய்மகிழ்ந்துநின்று

பேச்சப்பாவெளியாலே பிறந்திருந்த

பெருமைதனையென்னுலேபேசொனாதே.

(சூடு)

என்னுலேபேசுவண்டு அறிவாரில்லை

இயற்புகிறேனாநமென்றனீதிதனை

பொன்னுலேயினுக்குகின்ற வெளியமல்ல

பொய்யல்லமெய்யல்லபுமமல்லே

தன்னுலேபிறந்திருந்தவுடலுமல்ல

சகலவயிரெடுத்தின்று வாய்வுமல்ல

சொன்னுலேயறிவுருஞ்சமுத்திக்கப்பால்

தோன்றுமங்கேமெய்ஞ்ஞானந்தோன்றுந்தானே

(சூக)

வெளியாகிநின்றதுவேவெளிவிட்டேனப்பா

வினாவுள்ளபோதையினுல்தெய்வமையப்பாரு

அறியாதபாதமதையையாகேளு

அபத்தமாய்ப்போகாதே அறிவுள்ளோனே

தெளிவாகச்சொல்லுகிறேனறிவின்மார்க்கம்

சிரசின்மேல்நின்றுதப்பா தெளிந்துபாரு

வழியிதுதான்பெரும்பாதை அறிந்தாயானால்

மக்களேஉங்களுக்கு முத்தியமே.

(சூஉ)

முத்திக்குவித்தானபூர்ணமாவாய்

மும்முலுபட்சரமுநீயேயாவாய்

பத்துக்குமுந்தனைப்போற்சித்தரில்லை

பராபரனுப்பராபுரியும்பட்சம்வைப்பார்

எத்திக்கும்பார்த்தாலும்நீயாய்க்காணும்

எல்லோரில்மிச்சமப்பா நீயேநந்தி

வரதிக்குமுன்னறிவுஎன்றென்றைக்கும்

மகத்தானேபூரணமாய்மகிழ்வாய்த்சர்னே.

(சூரு)

சிருஷ்டிப்புசங்காரம்,

மகிழ்ந்தநின்றுசிருஷ்டிப்பாய்ச்சங்காரஞ்செய்வாய்

மாசற்றதெய்வமதின்வடிவமாவாய்

மிகுந்துநின்றமுறையிதுதானுரைத்தப்பாரு

விபரமுடன்சொல்லுகிறேனன்றாய்க்கேளு

நெகிழ்ந்தநின்றுடோகாதேசீஷனே

நேர்மையுள்ளமுறையிதுதானிலைத்துச்சொன்னேன்

௨௮

சத்தஞ்ஞானம்-நூறு.

முகிழ்ந்துநின்ற அறிவாலே சொன்னவெத
முறையதனையறிவாலே குவித்துப்பாரே.

(சூச)

சூத்திரன் ஆதி.

குவித்த நிறுவெளிதானே யான்பெண்ணுதிக்
கூடியபின்செய்பிறந்த விபரங்கேளு
செவித்தசலம் தழலையதாய்நாதவிந்து

செயமாகக்கலந்திருந்தால்பின்டமாச்சு
புவிதலத்தில்முன்பிறந்தான் சூத்திரனேயாதி
பிறகல்லோவறந்தமுயிர்பிறந்துதப்பா
தவித்தமுறைசாஸ்திரத்திலிநிசஞ்சொல்லாது
தப்பா தென்வேதமதைச்சாற்றுவேனே.

(சூரு)

சாற்றினதோர்கேகங்கள்பிறந்திருந்து
சுடர்மிட்டுப்போறவுயிர்பெளியிற்சேரும்
மாற்றினதோருவரெல்லாம்வான்பிறப்பேயாகி
மதியுடனேவாழ்ந்தவிண்ணின் வரிசைகேளு
தூற்றினதோர்சாதுயெல்லாம்சுவத்தினாலும்
சொல்லுகின்றகல்வியினால்சொன்னத்தாலும்
ஏற்றினதோர்சாதகளை இகழ்ந்திடாதே
எல்லாரும் உணர்ந்தவர்க்கு ஏசந்தானே.

(சூசு)

சூரியன்பிரகாசம்சந்திரன்வளர்பிறை.

ஏகமதுபிறக்கயிலேஇரவிதானு

இந்ததனிலேபிரகாசமாகவேணும்
பாகமென்றசோமன்வளர்பிறையால்நின்றால்
பண்பாசநூறுவயதிரூப்பானப்பா
தாகமென்றசூரியனுமுதியாவிட்டால்

தறுவானசந்திரனுந் தேய்பிறையாய்நின்றால்
போகவுயிர்புழிபாக்கும் வயதோகொஞ்சம்

பொருமைபுடன்சொல்லுகிறேன்பொருந்திப்பாரே. (சூஎ)

பொருந்திதின்றபெண்ணதவம்ருதுவாங்காலம்
புடையிலேவொருதுளிகான்பட்டுதானால்
திருந்திதின்றவாழ்வுமிகச்செல்வமுண்டாம்

செயதனைப்பெற்றெடுப்பாள்தாலிலவலுவுண்டு
வருந்திதின்றபுடைதையில்முன்றுதுளிபட்டால்

வண்மையுடன்றுத்திடுவாள் வரிசைகேளு

மருந்திட்டமாயினால்விபசாரஞ்செய்து

மாண்டிதப்பாவந்ஷடல்வணங்கிப்பாரே.

(சூஅ)

வணக்கம் ஆதிபந்தம்.

வணங்குதற்குஆதிபந்தமறிக்காயானால்

மகத்தானதருவியெல்லாந்தானேதோற்றும்

இணங்குதற்குவேதாந்தக்கருவைநோக்கி

சுந்தரஞானப் - நூறு.

யக

ஏகாந்தநந்தியென நம்பிநின்றால்
குணங்கின்மனனரங்குசுத்தஞ்சிக்
கூட்டைவிட்டுமெய்ஞ்ஞானவெளியாப்போவான்
சுணங்கிநின்மறையதுபோலிடங்கள்தோறும்

(சூசு)

சுற்றுவானறிவில்லாமுடஸ்ருனே.
முடனென்றதருவப்பா ஆசானென்று
முட்டோடேவந்தவன்போல்பேசிக்கொள்வான்
பாடனென்றவடுகற்றபேய்களெல்லாம்
பதிவாகநம்புவார்சள்கேள்விகேட்டு
ஆடனென்றசிதம்பரத்தின்ஆடல்கண்டு
அறிவுடனேநின்றருகி அதுதானான
நாடநின்றசிவக்கியானம்வந்தாற்போலே
நலமாசத்தார்க்கித்து நடப்பான் தானே.

(சுய)

நடப்பார்களறிவுநின்ற நிலைமைகாணார்
நாட்டிலேயவர்பெரியாரிவர்பெரியோர்என்பார்
கடப்பார்கள்ஞானம்விட்டு வலசுமீதில்
கனியென்றருகியதுமேபாற்கருகிக்கொள்வார்
செடப்பார்வைகுறியதனைநம்பிக்கொண்டு
செகத்திலேயலைவார்கள்திருட்டுவாமி
திடப்பார்வைநானக்கண்ணிபரங்காணார்
சிந்தையுள்ளேநின்றறிவைச்செளயார்தானே,

(சுச)

சுப்பிரமணியா,
தானென்றதத்துவத்தையறிந்தாத்தன்
சந்திரசேகரனருளுமைந்தனான
வானென்றஅரியெழுத்தின்விபரஞ்சொன்ன
வண்மைபுள்ளசுப்பிரமணியமானமுர்த்தி
பானென்றஅப்பர்சுந்தரர்மாணிக்கசுடபந்தர்
பண்பான்பதினெட்டுசித்தர்சொன்ன
கோனென்றபெரியோர்களிவரேயையா

(சுஉ)

கோடிமறைவேதபாடஞ்செய்வாரோ
பாடலென்றதமிழெல்லாமுசுபாடம்பண்ணி
பசப்பியேஆண்டுசுருமபடிசுதுக்கொள்வார்
ஆடலென்றவாட்டமெல்லாமாடிக்கொண்டு
அழுக்கறுக்கமாட்டாமலணைந்தார்பாவி
நாடலென்றசயவாக்கு சொல்லமாட்டார்
நான்பெரியோனென்றுமிக நாட்டஞ்செய்வார்
தெடலென்றஅறிவுவந்தார்சயமேசொல்வேன்
தெரியாதமுடர்கள் தான்குருவென்பாரோ,
குருவென்றுசொன்னசொல்லுமாருக்காக்க
குருபரணையறிந்தவர்க்குச்சொல்லலாகும்

(சுஊ)

உய

சுந்தக்குரணம்- நூறு.

திருவென்றுசொன்னசொல்லாறுக்காச்சு

சிதைத்தனையறித்தவர்க்குச் சொல்லலாகும்

திருவென்றுசொன்னசொல்லாறுக்காச்சு

தயாபரிபாம்பு லைதனையறிந்தோர்க்காச்சு

கருவென்றுசொன்னசொல்லாறுக்காச்சு

கர்த்தவென் மசகாசிவனுக்காகுந்தானே.

(எசு)

ஆகுமத்தவெளிதனிலே துவலைசென்று

ஆணென்றுமெண்ணென்றுமிரண்டுமாகிப்

போகும்மத்தமனமறியாமயக்கத்தாலே

பெண்பெரிது ஆண்பெரிது என்பார்மாட்டி

வேகுமத்தமண்ணைதனைப்பெரிதேயென்று

விளம்புவார்வேதாந்தசாரந்தன்னில்

ஆகுமத்த ஆண்பெரிதேவெளியாற்றின்று

ஆசியந்தந்தாணுகிநி நக்கும்பாரே,

(எடு)

இருக்கின்றவெளிதானேசிவமுமாகி

இயல்புள்ளவாயுவகேசத்தியாகி

சுருக்கின்றசுவியதுவேருக்கிரானுகிச்

சுகமுள்ளவப்பதுவேமாலுமாகி

குருக்கின்றபிரிதிலேபிரமாவாகிக்

கோடிமறைவேதமகாய்ப்பிறந்தநாதன்

பெருக்கின்றவலகமெல்லாந்தானேதானாய்ப்

பிரம்மாய்தின்றபடிபேணிப்பாரே.

(எசு)

பேணியதோரடிவயிற்றைப்பார்வைசெய்வார்

பின்னமுள்ளமெல்லயிற்றைச்சியாதஞ்செய்வார்

பணியதோர்மெஞ்சதனைநியாயஞ்செய்வார்

பகர்கின்றகண்டத்தைநிசமேயன்பார்

காணியதோர்கபாலத்தைநிலவரமேயென்பார்

கருத்துள்ளமெற்றிக்கண்காணசெல்லார்

ஆணியதோர்முக்குமுனையதீதமென்று

அழகுள்ளவிருகண்ணின்பார்வையென்பாரே,

(எஎ)

மூடர்

பார்வையென்றவிந்தமுறைபதிகமென்பார்

பண்டில்லாமூடாப்பாநியாசஞ்செய்வார்

சேர்வையென்றகுருசிஷ்ணிருவர்கட்டார்

செடந்தனிலேநோய்ப்பிறந்தேசுழன்றுபேர்வார்

கோர்வையென்றவைம்பூசும்பகவனமாகிக்

கொடிதானதுயாத்தால்மாண்டுபோவார்

ஏர்வையென்றஞானம்வந்து என்னசெய்யும்

எட்டுமொன்றிமறியாகமுடர்கானே,

மூடர்களேஇதுவெல்லாம்பத்தமப்பா

(எஅ)

மூலமென்ற உச்சியின்மேற்பார்வையாகுங்
கேடர்களேயிது நிசமென்பாய்யாயில்லை

கெதியுள்ள புத்தியினுற்றோனியேறு
தேடர்களேயிது தேட்டினூனமாகும்

செகச்சாலவிதையிலேனிழுவேண்டாம்
நாடர்களேயுக்கருவைநாட்டிப்பார்த்தால்

நலமான சுவையொகவருகுந்தானே.

(எக)

வருவதற்கு அடையாளஞ்சொல்லக்கேளு

உரையற்றிவிசம்புதனிலேணிசாற்றி

இருபத்தொராயிரத்த யறுநூறானே

யேணியென்ற பழுவதுவாய்ச்சேர்த்துச் சொண்டு

குருவரத்தினருளாலேயறியையேற்றிக்

கூசாமல் மனமுரைத்துவெளியிற்சேர்ந்து

பறுவதலமிதுவென்றுமெளநத்துள்ளே

பண்பாசப்பெரியோர்கள் பலன்பெற்றாரே.

(அய)

பலன்பெற்றதேதாலேபிராணன்றானார்

உண்பான அபாணமதுகேசறியிலேறி

செலமென்றவழலையதைப்ப்டானம்பண்ணுச்

செங்கதிரோன்சந்திரனின்சேர்ந்துநின்று

தலமென்றவாறுகப்பாலேநின்ற

சச்சிதான்ந்தமென்றவறிவிலேற

நலமென்றபேருபெற்றவழியிதப்பா

நலமையுடன்கொல்லுகிறேன்நாட்டிப்பாரே.

(அக)

திசைக்கம்பம் உபதேசம்மந்திரம்.

நாட்டியதோர்திசைக்கம்பந்தன்னைக்காரார்

நாட்டில்குருவென்று உபதேசஞ்சொல்வார்

எட்டிலேயெழுதிவைத்தமந்திரத்தையெல்லாம்

யியம்புவான்மட்டிசொன்ன விதத்தைக்கேளு

போட்டியதோரியென்றும் அகாரமென்றும்

பொருமையுள்ள உவ்வென்றும் அகாரமென்றும்

பூட்டிநின்ற ஓமென்றும் நகாரமென்றும்

பூலோகமாவெழுத்தும் மீயெழுத்தென்பாரே.

(அஉ)

அ ர ச ன்,

எழுத்தற்றவெளியிதுவேவெளியுமாகி

இகமெல்லாமுனைத்தெழுந்துகமான

வழுத்தமுள்ள சித்தர்களேவரிசைகேளு

வகையுடனேமறுபிறப்புப்பிறந்தாயானால்

அழுத்தமுள்ள யோதிதனிப்பிறப்புமில்லை

அரணுடனேசேர்வதில்லையெய்யாகேளு

பழுத்தபழம்வித்துவிண்ணிற்சேர்ந்தாயானுத்
பாற்மிதிற்பிறவியதாயிருக்கின்றாயே,

(அக)

இருக்கின்றஅறிவதுவேபரமாயெண்ணி

இருதயத்தினிலைப்பாலேவெளியேசெய்து
யருக்கின்றதேசுகமதைப்பொப்பென்றெண்ணிப்

பரலோகஞானமதிற்பாபந்தேயேறி

கருக்கின்றஐம்பூசுவொன்றேயாகும்

சூழல்லைமதியில்லைதோற்றமில்லை

திருக்கின்றசுழல்வதுவாய்நூனளிட்டில்

சுகமாகப்பெரியோர்களிருந்திட்டாரே,

(அச)

திட்டமென்றநோழுலோகமெல்லாம்

கிசைக்குள்ளேநின்றிறங்குநிரவியல்ல

வட்டமாய்நின்றதொருமதியுமல்ல

வளர்கின்றவன்னியதாய்நின்றதல்ல

பொட்டதாய்நின்றதொருவெளியுமல்ல

பூகலத்திலுயிரெல்லாந்தாதுமல்ல

கட்டானகயிரல்லகாலுமல்ல

கருவானதலையுமல்லகருத்தாய்நிலே,

(அரு)

தூலம் சூட்சுமம் காரணம் மகாகாரணம்.

கருத்தென்றவறிவதுவேதூலமண்ணைக்

கருவானசூட்சுமண்ணைத்தூர்த்துபோகும்

திருத்தென்றகாரணமண்ணோமன்மேலே

திகையானமகாகாரணமுமண்ணை

நிருத்தென்றவிமறண்ணிற்பெரியோரெல்லாம்

நிலையாகவாழ்ந்திருந்தநிலைமைமொன்னேன்

பொருத்தென்றமண்ணைநிசமேயென்று

புலம்புகின்றவாய்நூறிப்பேயன்றானே.

(அசு)

பேயோநசூர்பெருமைமொன்னேன்

பேரானகேசரிமேற்பிலத்தைக்கேளு

வாயரோமுலமென்றராட்சசனுமாகி

வளமானவிருகாலும்பூமியாகி

நேயமோமானமதுதலையுமாகி

நெய்யிக்குள்ளின்றமின்விதரணமாகி

வாயரோதென்வடக்குஇருகையாகி

வடிவானமேற்குமுதுகாய்நின்றாரே,

(அசு)

நின்றதொருகிழக்கதுவேமுகமுமாகி

நிலையானகதிர்மதியேகண்ணுமாகி

சென்றதொருவன்னியதேதெற்றறிக்கண்ணாய்த்

திறமுள்ளபூவிக்குள் பூமியுண்டு

குன்றதொருமலைமெல்லாந்தன்னியமாகி

குறியுள்ளகடையெல்லாம்பிடவையாகி
தென்றொருவாயுவதேகரமுமாகிச்

(அஅ)

செயமுள்ளவெளியெல்லாமாய்தின்றாரே.

அறிவானபிறப்பற்றப்பரத்திற்சேர்ததால்

அரனாதானானென்பார்கோடி

குறிவானபிரவிபரஞ் சேர்ததானானால்

வட்டேடேபிதத்திடுவெனென்பார்கோடி

டறிவானவிரண்டுபயமேதுசொல்லும்

பசாசர்களேயிப்படியேபகரப்போமோ

நெறியானமறுபிறப்பின்வ்பரஞ்சொல்லும்

நிலையறியாமுடர்களேபரம்மொண்டாமோ.

(அக)

மறு பிறப்பு,

பாத்தோடே சேர்த்தவர்கள்பரமேயாவார்

பரம்மறுபிறவியதாயெங்குத்தோன்றும்

வரத்தோடேயருள்பெற்றுமநமுத்தேரி

வாசியென்றகுதனையினுல்விடுகட்டி

தரத்தோடேமனையதனிலறிவிற்சேர்த்தால்

நயவானமறுபிறப்பியிதானப்பர்

தரத்தோடேஇத்தவசையறிந்தாயானால்

சிவத்தோடேசேரவதிற்செயம்பெற்றாரே.

(கஉ)

செயமென்றஞானமிதுநூறும்மைத்தா

தேசத்திலிதைப்படித்தோர்பெரியோராவார்

நயமுடனேஎன்னுலின்விபரங்கண்டால்

நானென்றபிறவியற்றுத்தெய்வமாவார்

பயமுடனேபழித்தோர்கள்பெருவிறுமாவார்

வானரங்கன்பன்றியதாய்ப் பிறப்பான்மட்டை

சயமென்றநோய்பிறத்தேஇறந்துபோவான்

தப்பாதுயென்வாக்குச்சாற்றினேனே,

(கக)

சாற்றிநின்றவாக்கச்சனைப்பொய்யென்றெண்ணித்

தலைதெறிந் தப்போகாதேசண்டிமாதே

சேத்துமத்தலிப்போலேதயங்கிப்போவாய்

பெகச்சாலநரகத்திலழுந்தவிழ்வாய்

ஆற்றுக்குள்தரும்பதுபோலலைந்துபோவாய்

அசாத்கியங்கள்சொல்லாதேஇரத்தநூலை

தூற்றிவிட்டகளம்போலேவபங்ஸ்போகும்

சயலாக்குத்தப்பாதுசுட்டினேனே,

(கஉ)

சுட்டினதோர்குலமகிளிப்பெரியோரானால்

சுக்கிலத்தின்வழியிருபத்தொன்றுமுத்தி

சுட்டினதோர்சுரோணித்தின்வழியிருபத்தொன்றும்

குறியாகமோகமுத்திபெறுவாராயா

நாட்டினதோர்சிவீரர்களுமுத்திபெற்றார்

உச

சுத்தக்ஞானம் - நூறு.

மலமானபாசையிதுயப்பாசேநு
பூட்டினகோரடையாளம்பூரணமேயாகும்
பூட்டதனைத்திறந் துகொண்டபொன்மனத்தினுலே. (கூங்)

பொன்மெள்ளிசெய்கிறவன்பெரியோரல்ல
புகழானவட்டசித்தர்பெரியோரல்ல
முன்னின்றவயித்தியருப்பெரியோரல்ல
மூச்சடக்கியெழுந்தினவர்பெரியோரல்ல
சின்னமுள்ளகுழியிருப்போர்பெரியோரல்ல
கிரமுள்ளகனமிட்டோர்பெரியோரல்ல
தன்னிலையையறிந்தவரோர்பெரியோராயா

தனையறியான்பெரியோரல்லசண்டியாடே, (கூச)
சண்டியென்றமாடப்பா நூலக்சற்றுச்
சகலகலைவல்லவன்போம்பேசிக்கொள்வான்
கொண்டியென்றகளவுபிகச்செய்துக்கொண்டு
குலைகோளுக்கஞ்சாதஞானமென்ன

தெண்டனைசெய்கின்றோர்கள்வேதம்பார்த்து
செகத்திலேபெரியவர்போம்புலம்பிக்கொள்வான்
வண்டினங்கள்கத்துவதுபோலேகத்தும்
மடையரோடங்களுக்குநகந்தானே, (கூரு)

நரகமென்றுமறுப்பதோசொல்லக்கேளாய்
தண்மையுள்ளபரிபொய்யே உதகரியும்பொய்யே
கிரகமென்றமனைபொய்யேகிளையும்பொய்யே
கீர்த்தியுள்ளசுதரங்கசேனைபொய்யே
கரகமென்றஉந்தனிடசரீரம்பொய்யே

கருவானபெண்டிபிள்ளைபொய்யேயாகும்
அரகமென்றநகதெல்லாம்பிசம்என்றென்று
நூலத்தில்கிழந்திருப்பாய்அறியாமற்றானே. (கூகூ)

அரியெழுத்தின்விபரமதைஅறியமாட்டார்
அவனிதளிலென்னாற்குச்சரிநூலில்லை
பரியென்றவாசியினுப்புவிடந்து

பாற்றிதிக்கலந்தவர்க்குப்பயன் தான்விள்ளும்
வெறிகொண்டமூடருக்குத்தெரியாதப்பா
வினாந்தோடிக்கடினமாய்போல்வேகஞ்செய்வா
குறியென்றஞானமிது நூற்றொன்றள்ளே
குருமொன்னவிபரமெல்லாங்கூறினேனே. (கூஎ)

சுப்ரமணியர் சுத்தக்ஞானம் நூறு,

4553b

முற்றிற்று.

